



Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 170 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Skattefri familie- og vernetjenester og skattefritagelse af visse persongrupperes indtægter ved arbejde i private hjem samt initiativer rettet mod sort arbejde)

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 8. maj 2012 fra BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab (L 170 - bilag 6)

Thor Möger Pedersen

/ Søren Schou

BDO anfører vedrørende tydeliggørelse af reglerne om skattefri familie- og vennetjenester, at der efter deres opfattelse er behov for såvel stillingtagen til, hvorledes værdien skal opgøres som for langt flere eksempler på sædvanlige ydelser.

Efter BDO's opfattelse skal værdien opgøres som det beløb, som modtageren skulle have betalt en privatperson for arbejdet, - og ikke det beløb som ydelsen ville have kostet hos en momsregistreret virksomhed.

For så vidt angår eksempler på sædvanlige ydelser beder BDO om bekræftelse på, at tre konkrete medsendte eksempler vil være skattefri efter de foreslåede regler.

Hertil bemærkes:

Med den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 7 Å er der, som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, tale om at tydeliggøre reglerne om skattefri familie- og vennetjenester, så der ikke opstår tvivl om skattepligt, når borgerne udviser almindelig hjælpsomhed over for familie og venner. Der er således alene tale om en lovfæstelse af gældende praksis på området.

Hvad angår de konkrete eksempler på sædvanlige ydelser inden for privatsfæren, er udgangspunktet, at der skal være tale om ydelser som personerne i husstanden sædvanligvis selv kan udføre. Det medfører, at ydelser som normalt kræver ansættelse af professionelle fagfolk, som hovedregel vil falde udenfor det skattefri område. Større byggearbejder, herunder nybygning af helårsbolig og sommerhus, vil således falde udenfor i de fleste tilfælde. Derudover kan større reparationsarbejder og ombygninger efter omstændighederne også falde uden det skattefri område. Der vil dog skulle foretages et skøn i den enkelte situation, hvor det ud fra en samlet betragtning af de konkrete omstændigheder, vil blive vurderet om ydelsen må anses for sædvanlig inden for privatsfæren.

I den sammenhæng kan bl.a. personrelationen mellem modtager og giver få betydning. Et meget nærtstående familiemedlem vil have et større råderum i forhold til at give en hjælpende hånd end en person med en lidt fjernere relation, såsom en arbejdskollega eller en nabo. Et andet element, der vil indgå i vurderingen, er ydelsens økonomiske værdi for modtageren. Som nævnt i lovforslagets bemærkninger må ydelsen ikke stå i misforhold til, hvad der er almindeligt at hjælpe hinanden med, og det forudsættes, at der ikke er tale om ydelser af væsentlig økonomisk værdi for modtageren.

At ydelsen ikke anses for at være sædvanlig indenfor privatsfæren, betyder ikke, at et familiemedlem eller en ven slet ikke må udføre arbejdet, hvis pågældende ønsker at gøre det vederlagsfrit, men det betyder, at modtageren vil skulle beskattes af værdien af den ydelse, der er modtaget, fordi den ikke er omfattet af skattefriheden efter den foreslåede § 7 Å i ligningsloven. Er der tale om nærtstående personer, anvendes reglerne i boafgiftslovens kapitel 5 om afgift af gaver, herunder de bundfradrag, som gælder i disse tilfælde.

I forhold til de tre konkrete eksempler, som BDO nævner, har jeg ud fra det oplyste umiddelbart følgende kommentarer:

1. Et ungt kærestepar flytter sammen i en lille lejlighed. Hun er frisørelev. Han er tømrer. Hun ejer en sommerhusgrund, som hun har arvet efter sin morfar. Han ejer en lille bil. Hurtigt efter sammenflytningen begynder de at tale om at bygge på grunden. Et sommerhus

dels til eget brug, men også til udlejning. Det kan gøres rimeligt billigt, mener de, fordi han, som tømrer, kan lave næsten alt arbejdet selv. Snart går de i gang. Mod sikkerhed i sommerhuset låner hun penge i banken til køb af materialer. Hun hjælper med det praktiske, men det er kæresten, som opfører sommerhuset. Det tager al hans fritid i 4 måneder. Der er ingen penge mellem dem, og de ser det ikke som et problem, at kun hun står som ejer af det færdige sommerhus.

En nyopførelse af et sommerhus, både til eget brug og til udlejning, er et større byggearbejde, og dermed en ydelse, der vil falde udenfor begrebet sædvanlig ydelse inden for privatsfæren. Derfor vil ydelsen ikke være omfattet af den foreslåede § 7 Å.

2. Et lærerægtepar med 3 små børn drømmer om et nyt hus. Svigerfædrene på begge sider er pensionister og begge tidligere håndværkere. Den ene er murer. Den anden elektriker. De tilbyder derfor at hjælpe med byggeriet. Familien køber en lille byggegrund, og 10 måneder senere står huset klar til indflytning. Primært opført af svigerfædrene, som naturligvis hverken ønsker eller kræver betaling for arbejdet.

En nyopførelse af et helårshus med plads til 5 personer er et større byggearbejde, og dermed en ydelse, der vil falde udenfor hvad der er sædvanligt at hjælpe hinanden med inden for privatsfæren. Derfor vil ydelsen ikke være omfattet af den foreslåede § 7 Å i ligningsloven.

3. En tidligere professionel soldat lider af posttraumatiske stress og er derfor tilkendt offentlig pension. Han har bosat sig hos sin søster og svoger, der bor på et lille husmandssted (hobbylandbrug) langt ude på landet. De har indrettet en lille lejlighed til ham, som han betaler sædvanlig husleje for. Han er kun 45 år og har et godt fysisk helbred. Han omgås stort set kun familien, som han bor hos. Dagligdagen bruger han på at passe ejendommen og omgivelserne. Han vedligeholder bygningerne og udenomsarealerne og passer familiens heste. Han vil ikke have penge for sit arbejde, og familien har heller ikke midler til at honorere dette. Han har boet hos dem i mere end 5 år.

At passe heste og udføre almindelig vedligeholdelse på en lille landejendom, hvor man selv bor og lever som en del af en familie, vil som udgangspunkt anses for at være en sædvanlig ydelse, der ikke går ud over hvad der er normalt at hjælpe hinanden med. Ud fra det beskrevne vurderes ydelsen at være skattefri efter den foreslåede § 7 Å i ligningsloven.

For så vidt angår værdiansættelsen, skal værdien opgøres som det beløb, som modtageren har sparet ved at få ydelsen udført af venner og familie, frem for at skulle have betalt andre for at udføre arbejdet. I praksis vil det være den faktiske værdi af den modtagne arbejdsydelse, der skal beskattes. Værdien kan således ikke fastsættes generelt, men må afhænge af, hvem der konkret har udført arbejdet, idet arbejdets kvalitet - og dermed værdi - vil afhænge af, om der er tale professionelle fagfolk eller en gør-det-selv håndværker.